

NËNTËDITËSHJA NË NDER TË TË LUMËVE MARTIRË TË SHQIPËRISË

Fillimi i nëntëditëshes

Udhëheqësi:

Në emër të Atit, të Birit e të Shpirtit Shenjt.

Të gjithë:

Amen.

Udhëheqësi:

Zoti qoftë me ju.

Të gjithë:

Dhe me shpirtin tend.

Udhëheqësi:

Vëllezër e motra, historia e martirëve tanë na kujton shpalljen e lavdishme të fesë sonë duke thënë: “Rroftë Krishti Mbret!”. Në fillim të kësaj nëntëditësheje në nder të tyre, t’i kërkojmë Zotit falje për të gjitha herët kur nuk e kemi vënë atë në qendër të jetës sonë, si edhe të rinovojmë besimin tonë në Të.

Të gjithë:

- Po i rrëfhem Hyjit të gjithëpushtetshëm... *(apo formula të tjera të Ritit të Meshës)*

- Besoj në një Hyj të vetëm, Atin e gjithpushtetshëm...

Himni *(në faqen...)*

Udhëheqësi:

Lutja

O Hyj i gjithëpushtetshëm dhe i amshuar,
që i ke mbushur me Shpirtin tënd të qëndresës
të lumët Vinçenc, ipeshkëv, me shokë, martirë,
për të dhënë dëshmi besnikërie ndaj Krishtit
dhe dashurie të pakushtëzuar ndaj vëllezërve,
bëj që ne, për ndërmjetësi të tyre,
të bashkëpunojmë për ardhjen e mbretërisë sate.
Nëpër Zotin tonë.

Të gjithë:

Amen.

DITA E PARË – THIRRJA E KRISHTIT

TË DËGJOJMË

Nga Ungjilli sipas Markut (3,13-15)

Pastaj u ngjit në një mal e i thirri ata që deshi vetë. Ata shkuan tek ai. Dhe i emëroi të Dymbëdhjetët që të jenë me të e t’i dërgojë të predikojnë, e ta kenë pushtetin t’i dëbojnë djajtë.

TË REFLEKTOJMË

Momenti i thirrjes së apostujve ndjek në mënyrë kronologjike, thirrjen për t’u bërë nxënës të Jezusit; thirrja e apostujve përmban në vetvete elemente të thirrjes pr t’u bërë nxënës. Pra, ajo çfarë i bashkon apostujt dhe nxënësit është “thirrja”.

Çdo i pagëzuar ka një thirrje të veçantë prej Hyjit, edhe pse në mënyra të ndryshme të gjithëve u është besuar hiri i shpalljes së fitores mbi të keqen.

Duke kujtuar biografinë e martirëve të Shqipërisë së shekullit XX është e lehtë të shikojmë në jetën e tyre një thirrje hyjnore që nga vitet e para të jetës. Për shumë prej tyre familja ka qenë për ta "Kisha shtëpiake", e cila u ka transmetuar atyre fenë dhe ka bërë të mundur të dëgjonin me kujdes zërin e Jezusit që i thërriste. Një ditë do të ishin gjendur në brigjet e liqenit të "Galilesë" së tyre - ashtu sikurse Andrea, Jakobi, Gjoni -, secili poshtë "fikut" - sikurse Filipi, por të gjithë do ta ndiqnin dhe do ta dëgjonin. Një gjë është e qartë: dëgjesa ndaj Jezusit pranohet me mirësi dhe përgatitet.

Herë të tjera Jezusi ngre zërin që të dëgjohej edhe prej atyre që nuk janë mësuar ta dëgjojnë. Ta falenderojmë për këtë, sepse Hyji bën të lindin bij të Abrahamit edhe nga gurët.

T'i kërkojmë Zotit, me ndërmjetësinë e të lumëve Martirë Vinçenc Prennushi me Shokë, një dëgjesë të kujdesshme ndaj zërit të Tij, një zemër të aftë për t'i pranuar ftesat e Tij dhe një mendje të gatshme për t'ju bindur vullnës hyjnore.

MEDITIM NË HESHTJE

PËRGJIGJEMI

Psalmi 84

Të gjithë: Përsëri e pëlqeve, o Zot, tokën tënde,
i riadhesove të humburit e Jakobit.
Ia fale fajet popullit tënd,
i mbulove të gjitha mëkatet e tyre.
I vure cak zemërimit tënd të madh,
zure vend nga shfrimi i zemërimit tënd.
Na përtërij, o Hyj, Shëlbuesi ynë,
largoje zemërimin tënd prej nesh.
A thua gjithmonë do të jesh i hidhëruar me ne
e do ta shtrish hidhërimin tënd nga breznia në brezni?
Pse a s' do të kthehesh për të na përtërirë në jetë
që populli yt të gëzohet në ty?
Na e trego, o Zot, mëshirën tënde
e na jep shëlbimin tënd!

Solisti: Do të dëgjoj çka thotë Zoti Hyj,
ai premtion paqe për popullin e vet,
për të dashurit e vet e për ata që me gjithë zemër kthehen.
Shpëtimi i tij është afër atyre që e druajnë,
lavdia e tij do të banojë në vendin tonë.
Mëshira dhe e vërteta do të përpiqen,
drejtësia e paqja do të merren ngrykë.
E vërteta do të mbijë nga toka
e drejtësia do të shikojë prej qiellit.

Të gjithë: Sepse Zoti ka për të dhënë çdo të mirë
edhe toka jonë do ta japë frytin e vet.
Drejtësia do t'i shkojë përpara
dhe do t'u tregojë udhën hapave të tij.

TË LUTEMI

O Martirë të lavdishëm të Shqipërisë së shekullit XX, që e keni bërë zemrën tuaj të ndjeshme ndaj thirrjes së Jezusit, juve ju besojmë ndërmjetësinë tuaj për familjet tona, si edhe për të gjitha familjet e krishtera, që të jenë një vend ku dëgjohej zëri i Krishtit i cili na thërret për ta ndjekur dhe imituar atë.

DITA E DYTË - NDJEKJA E KRISHTIT

TË DËGJOJMË

Nga Ungjilli sipas Gjonit (1,35-39)

Të nesërmen prapë ishte Gjoni bashkë me dy prej nxënësve të vet dhe, kur e pa Jezusin duke kaluar anej, tha: "Ja, Qengji i Hyjit!". Dy nxënësit e tij dëgjuan ç' tha dhe u nisën pas Jezusit. Jezusi, kur pa se po e ndiqnin, u kthye dhe i pyeti: "Çka kërkon?". Ata iu përgjigjën: "Rabbi, [që do të thotë: Mësues], ku banon?". "Ejani e shihni!" - iu përgjigj. Ata shkuan e panë ku banonte dhe atë ditë ndenjën tek ai. Ishte rreth orës dhjetë.

TË REFLEKTOJMË

Nuk mjafton të dëgjosh një ftesë. Nëse bëhet fjalë për një ftesë nga Jezusi apo për ndonjë udhëzim nga Gjon Pagëzuesi duhet që si bazë e kësaj ftesë të jetë dëshira për ta kërkuar e për ta njohur më mirë atë. Përvoja konkrete me Jezusin që bëjnë Andrea dhe nxënësi tjetër është pasojë e faktit se ata janë në kërkim.

Vihemi në kërkim kur mbetemi të pakënaqur apo të zhgënjyer, ashtu sikurse dëshira për shumë ushqim vetëm na shton më shumë urinë. Bota sot ofron shumë mundësi, shumë prej të cilave janë thjesht iluzione. A është e mundur që një i krishterë të ndihet i plotësuar, i kënaqur nga propozimet e botës, kur këto përjashtojnë nevojën e pranisë së Hyjit?

Martirët tanë tashmë të lumë, kanë provuar etjen e të vërtetës, por edhe në vuajtje ata kanë bërë një përvojë të gjallë me Jezusin, të cilin e ndjenin të pranishëm në jetën e tyre. Ashtu sikurse Andrea dhe nxënësi tjetër, edhe martirët kanë ndjekur Jezusin duke i bërë pyetjen më të rëndësishme: "Ku banon?". Përgjigja e Jezusit, edhe një herë u është paraqitur atyre si një thirrje: "Eja e shihni!". Nuk bëhet fjalë për asgjë mbinatyrore, por për diçka shumë të thjeshtë e në të njëjtën kohë shumë themelore: të jemi me Të "për të shikuar". Ta ndjekim Jezusin dhe t'i shikojmë jetën, botën dhe të tjerët me sy të rinj.

Këta sy të rinj u kanë mundësuar triumfuesve të fesë sonë, të shikonin atë që të tjerët nuk e shihnin, të kuptonin rrezikun që fshihej pas teorive politike dhe filozofike të marksizmit, si edhe të dallonin të vërtetën dhe ta mbronin atë me çdo kusht.

T'i kërkojmë Zotit, me ndërmjetësinë e të lumëve Martirë Vinçenc Prennushi me Shokë, hirin që të na dhurojë sy të rinj, të aftë për të shikuar e për të kuptuar se cila është rruga e vërtetë, domethënë Jezusi, dhe për ta ndjekur atë me guxim dhe qëndrueshmëri.

MEDITIM NË HESHTJE

PËRGJIGJEMI

Psalmi 118,9-24

Solisti: Si do ta ruajë të pastër djaloshi udhën e vet?

Duke i zbatuar fjalët e tua.

Të kërkoj me gjithë fuqinë e shpirtit tim:

mos lejo t'u shmangem urdhërimeve të tua.

Fjalët e tua i fsheha në zemrën time,

që të mos gaboj kundër teje.

I bekuar je, o Zot,

ma mëso vullnetin tënd.

Me buzët e mia i shpall një nga një

të gjitha gjyqet e gojës sate.

Më shumë i gëzohem udhës së dëshmimeve të tua

se pasurisë tejet të madhe.

Do të ushtrohem në urdhërimet e tua,

do t'i kujtoj udhët e tua.

Do të kënaqem në rregulloret e tua,

s' do ta harroj fjalën tënde.

Bëja këtë të mirë shërbëtorit tënd:

që të jetoj e ta mbaj fjalën tënde.

M'i hap sytë të shikoj

mrekullitë e ligjit tënd.

Ravgues jam unë përmbi dhe,

mos i fsheh para meje urdhërimet e tua.

Shpirti im meket gjithherë

prej dëshirës së gjyqeve të tua.

Ti u kërcënohesh krenarëve:

të mallkuar janë ata që u shmangen urdhërimeve të tua.

Më liro nga poshtërimi e turpi,

sepse i ruaj dëshmitë e tua.

Nëse edhe princat bëjnë mbledhje e flasin kundër meje,

shërbëtori yt ushtrohet në rregulloret e tua.

Sepse dëshmitë e tua janë kënaqësia ime,

rregulloret e tua këshilltarët e mi.

TË LUTEMI

O Martirë të lavdishëm, apostuj të vërtetë të Zotit në tokën shqiptare, që e keni dhuruar jetën tuaj dhe jeni treguar të gatshëm për ta ndjekur Jezusin në rrugën e brishtë të Kalvarit, na dhuroni hirin që të bëhemi edhe ne apostuj të guximshëm dhe të zbuojmë në Atë kuptimin e vërtetë të jetës sonë.

DITA E TRETË – NJOHJA E KRISHTIT

TË DËGJOJMË

Nga Ungjilli sipas Gjonit (13,5-11)

“Zotëri - i tha Toma - Ne s’dimë kah po shkon. Si, pra, mund ta dimë udhën?”. Jezusi u përgjigj: “Unë jam Udha, e Vërteta dhe Jeta. Askush nuk shkon tek Ati përveçse nëpër mua. Nëse më njohët mua, do ta njihni edhe Atin tim. Që tani e njihni dhe e keni parë”. Filipi i tha: “Zotëri, na e dëfto Atin e na mjafton!”. “O Filip - i tha Jezusi - kaq shumë kohë jam me ju e nuk më njohë ende? Kush më ka parë mua, ka parë edhe Atin. Si thua, pra: ‘Na e dëfto Atin!’. Po a nuk beson se unë jam në Atin e Ati është në mua? Fjalët që jua them, nuk jua them prej vetvetes: Ati që banon në mua i kryen veprat e veta. Më besoni mua: Unë jam në Atin dhe Ati është në mua. Përndryshe, besoni për shkak të vetë veprave!”.

TË REFLEKTOJMË

Dje Andrea dhe nxënësi tjetër na kanë ndihmuar të kuptojmë rëndësinë “e shikimit” të rrugës dhe mundësinë për ta ndjekur atë. Sot janë Toma dhe Filipi janë ata që na ndihmojnë të bëjmë një hap tjetër, atë të “njohjes”. Të qenit me Jezusin na lejon ta njohim atë dhe të mbërrijmë deri tek Ati - Ai është rruga, e vërteta dhe jeta. Nëpërmjet tij bashkohemi me Atin përmes fuqisë së Shpirtit Shenjt.

Por së pari është e nevojshme njohja e Jezusit! Kjo ndodh nëpërmjet qëndrimit me të për të arritur atë familjaritet të nevojshëm i cili na mundëson të pranojmë pasurinë e mesazhit dhe të mësimave të Tij. Martirëve tanë, ipeshkvi, meshtarë apo laikë, u kanë shërbyer Fjalët e Jezusit si një pikë referimi për ekzistencën e tyre. Fjala e Hyjit e dëgjuar gjatë Meshës së shenjtë, e shpallur nëpër katekeza apo e praktikuar në vepra bamirësie, Fjala e shenjtë ka qenë një pikë e fortë e përsëritjes së tyre

Një mënyrë tjetër e qëndrimit të tyre me Jezusin ishte edhe Adhurimi Eukaristik i zgjatur, heshtja e devotshme përpara Tabernakullit.

Duket sikurse Jezusi u referohet pikërisht atyre kur thoshte: *“Nëna ime dhe vëllezërit e mi janë ata që e dëgjojnë dhe e zbatojnë fjalën time”*.

T’i kërkojmë Zotit, me ndërmjetësinë e të lumëve Martirë Vinçenc Prennushi me Shokë, hirin që edhe ne të dimë të jemi familjarë të Jezusit, të aftë për ta njohur Atë, që është rruga, e vërteta dhe jeta, e në këtë mënyrë të takojmë Atin qiellor.

MEDITIM NË HESHTJE

PËRGJIGJEMI

Psalmi 83

Solisti: Sa të dashura janë banesat e tua,
o Zoti i rruzullimit!
Shpirti im shkrihet e meket
për pallatet e Zotit.
Zemra ime e trupi im
i brohoritin Hyjit të gjallë.
Edhe trumcaku e gjen bunin e vet
edhe turtulli çerdhen e vet
ku i vë zogjtë e vet:
e unë lterët e tu, o Zoti i ushtrive,
Mbreti im e Hyji im!

Të gjithë: Lum ata që banojnë në shtëpinë tënde:
do të të lavdërojnë për amshim.
Lum ai që në ty gjen forcën
dhe vendos për shtegtim të shenjtë.
Kur kalojnë nëpër luginën e thatë
e shndërrojnë në burim uji të gjallë,
sepse shiu i mëngjesit e vesh me bekime.
Shtegtojnë e shtegtojnë gjithnjë e më të kërthndeztë
derisa të shohin Hyjin e hyjnive në Sion.

Solisti: O Zot, Hyji i ushtrive, dëgjoje lutjen time,
më vështro, o Hyji i Jakobit.
Shiko, o Hyj, Mbrotësi ynë,
shikojë fytyrën e të shuguruarit tënd!
Vërtet, më e mirë është një ditë në Shtëpinë tënde

se të tjera me mijëra!
Parapëlqej të qëndroj te pragu i Shtëpisë së Hyjit tim,
më tepër se të banoj në tendat e mëkatarëve.

Solisti: Sepse diell e shqyt është Zoti Hyj,
ai dhuron hirin e nderin.
Zoti nuk ua mohon të mirat atyre
që jetojnë të pafajshëm.
O Zot Sabaot, lum njeriu që shpreson në ty!

TË LUTEMI

O Martirë të lavdishëm, familjarë të Krishtit gjatë jetës suaj dhe shoqërues të pritjes e të lutjes në Gjetsemanin e tokës shqiptare, na dhuroni hirin e veçantë që të jetojmë në bashkim të plotë me Krishtin, i cili është rruga, e vërteta dhe jeta, t'i përvetësojmë e t'i ruajmë mësimet e tij ungjillëzuese me qëllim që një ditë t'ia arrijmë njohjes së plotë të Atit tonë qiellor.

DITA E KATËRT – MBËSHTETJA NË KRISHTIN

TË DËGJOJMË

Nga Ungjilli Sipas Gjonit (15,1-11)

Unë jam hardhia e vërtetë, e im Atë është vreshtari. Çdo shermend në mua, që nuk jep fryt, Ai e pret, kurse secilin që jep fryt, Ai e pastron, që të japë më shumë fryt. Tashmë ju jeni të pastruar me anën e fjalës që ju thashë. Banoni në mua sikurse edhe unë në ju. Sikurse shermendi nuk mund të japë fryt prej vetvetes, i shkëputur prej hardhisë, po ashtu as ju, nëse nuk mbeteni në mua. Unë jam hardhia, ju jeni shermendet. Kush mbetet në mua e unë në të, ai jep shumë fryt, sepse pa mua s'mund të bëni asgjë. Nëse ndokush nuk mbetet në mua, hidhet jashtë pors shermendi i prerë e thahet. Të tillët i bashkojnë, i qesin në zjarr e digjen. Nëse mbeteni në mua, dhe, nëse fjalët e mia qëndrojnë në ju, kërkoni gjithçka të doni dhe do t'ju jepet. Me këtë gjë lavdërohet im Atë: nëse jepni shumë fryte dëftoheni nxënës të mi. Sikurse Ati më ka dashur mua, ashtu edhe unë ju kam dashur ju. Qëndroni në dashurinë time! Nëse i mbani urdhërimet e mia, do të qëndroni në dashurinë time, sikurse edhe unë që i mbajta urdhërimet e Atit tim dhe qëndroj në të. Jua thashë këto, që gëzimi im të jetë në ju e gëzimi juaj të jetë i plotë.

TË REFLEKTOJMË

Njohja dhe dashuria ecin së bashku. Sa më shumë të njoh, më shumë dua; sa më shumë dua, aq më shumë jam i nxitur t'i thelloj njohjet e mia mbi atë që dua. Dashuria nuk është gjë tjetër veçse të bëhesh një me atë që do. Të njohim Jezusin do të thotë t'i përkasim Atij me gjithë ekzistencën tonë, në gadishmëri të plotë për të pranuar vullnesën e tij.

Të bashkuar me Jezusin, ashtu sikurse hardhia me shermendin, mund të marrim prej Tij "limfën", e cila na mban gjallë; të bëjmë të mundur që jeta e Tij të veprojë në jetën tonë. Duke u bërë një me Atë, shndërrohemi në Të; ne jetojmë në Të dhe Ai jeton në ne.

Nuk kemi asnjë shpjegim tjetër bindës për të shpjeguar zjarrin e dashurisë që ndizej në zemrat e martirëve tanë, kur angazhoheshin me gjithë qenien e tyre në aktivitetet e ndryshme, si: jeta vëllazërore apo familjare, mësimdhënia, aktivitetet baritore, puna apo angazhimi për të mirën e përbashkët. Nuk mund të shpjegohet në një mënyrë tjetër as qetësia e tyre nëpër burgje apo përballë torturave, guximi në gjyq ose në vendin e ekzekutimit. Dashuria e Krishtit i kishte përfshirë deri në pikën sa nuk besonin në vetvete, por në Jezusin që jetonte në ta.

T'i kërkojmë Zotit, me ndërmjetësinë e të lumëve Martirë Vinçenc Prennushi me Shokë, hirin që ta jetojmë gjithë jetën tonë përkrah Jezusit dhe Ungjillit, për t'u bërë kështu fytyra e Krishtit deri në pikën sa secili që na takon të mund të thotë që ka takuar Zotin.

MEDITIM NË HESHTJE

PËRGJIGJEMI

Psalmi 17, 2b-20

Solisti: Të dua, o Zot, fuqia ime!
Ti, o Zot, je Qeta ime, Kështjella ime,
Streha ime, Shpëtimtari im!
Hyji im, Ndhimëtari im, në Të shpresoj!
Ai është Mbrojtësi im, fuqia e shpëtimit tim, ndorja ime!
Në ndihmë do ta thërras Zotin tejet të lavdishëm,
dhe do të shpëtoj nga armiqtë e mi.
Më rrethuan valët e vdekjes,
më tmerruan përrenjtë e Belialit,
më lidhën leqet e Nëntokës,

po më shtrëngonin prangat e vdekjes:
 atëherë në ngushtimin tim, ndore i rashë Zotit,
 kushtrim i lëshova Hyjit tim:
 nga Tempulli i vet dëgjoji zërin tim,
 britma ime i mbërriti përpara në veshët e tij!
 Toka u trand edhe u tund,
 u lëkundën themelet e maleve,
 vendit u shkundën, sepse Ai u zemërua!
 Nëpër vrima të hundës tym ngufoi,
 prej gojës zjarr e flakë buçiti,
 prush i gjallë prej tij flakëroi!
 I uli qiejt, poshtë zbriti,
 nën këmbë re të murrme!
 Kaluar mbi kerubin fluturoi,
 lundroi mbi krahët e erërave!
 Si me vel me errësirë u mbështoll,
 tenda e tij - errësirë uji, re përmbi re,
 para fytyrës së tij zhdukeshin retë
 me breshër e prush të gjallë!
 Gjëmat e motit qiellit gjëmuan:
 i Tejetlarti bëri t'i dëgjohej zëri:
 breshër e prush zjarri!
 I lëshoi shigjetat dhe i shpërndau ata,
 i lëshoi rrufetë dhe i tmerroi ata.
 Atëherë u dukën burimet e ujërave,
 u zbuluan themelet e rruzullit
 prej qortimit tënd, o Zot,
 prej erës së frymës të hidhërimit tënd.
 Shtriu dorën prej majës e më mori,
 më nxori nga ujërat e shumta,
 më shpëtoi nga armiku i fortë,
 prej atyre që më urrenin,
 që ishin më të fortë se unë.
 Më sulmuan në ditën më të keqe,
 por Zotin e pata krah,
 Ai më qiti në vendin e shpëtimit,
 më shpëtoi sepse më kishte për zemër.

TË LUTEMI

O Martirë të lavdishëm, fara të frytshme të hardhisë së vërtetë që është Krishti, keni mbjellë në tokën shqiptare dashurinë e Atit, vreshtën hyjnore që ju ka nxitur për të dhënë shumë fryte, ju kërkojmë të ndërmjetësoni që edhe ne t'i përkasim Jezusit, Mësuesit dhe Zotit tonë e të jemi dëshmitarë të Tij në botë.

DITA E PESTË - T'I PËRNGJAJMË KRISHTIT PROFET

TË DËGJOJMË

Nga Ungjilli sipas Mateut (17,1-8)

Pas gjashtë ditësh Jezusi mori me vete Pjetrin, Jakobin dhe Gjonin, vëllain e tij e i çoi në vetmi në një mal të lartë. Atëherë u shndërrua para syve të tyre: fytyra i shkëlqeu porsi dielli e petkat iu bënë të bardha porsi drita. Dhe ja, atyre iu dukën Moisiu dhe Elia e flisnin me të. Atëherë Pjetri i tha Jezusit: "Zotëri, është mirë për ne të rrimë këtu: nëse do ti, po ngre këtu tri tenda: një për ty, një për Moisiun e një për Elinë". E ende pa e kryer fjalën, ja, i mbuloi një re e shndritshme dhe u dëgjua një zë nga reja që tha: "Ky është Biri im i dashur, të cilin e kam për zemër. Atë dëgjojeni!". Nxënësit, posa e dëgjuan këtë zë, ranë me fytyrë për dhe e u trembën së tepërmi. Jezusi u afrua, i preku e tha: "Çohuni e mos u trembni!". Ata kur i çuan sytë, s'panë tjetërkënd, përveç Jezusit vetëm.

TË REFLEKTOJMË

Fakti që i përkasim Krishtit bën të mundur që edhe t'i përngjajmë Atij, të cilin aq shumë e duam. E çfarë mund të jetë shenjtëria nëse nuk është një përngjasim i imazhit të njeriut të ri që Jezusi ka dashur ta rikrijojë te ata të cilët përmes pagëzimit, marrin pjesë në vdekjen dhe Ngjalljen e tij?

Shumë Shenjtër kanë marrë përmes Shpirtit Shenjt hirin e përngjasimit të një aspekti të veçantë të jetës së Jezusit, por të gjithë ata, ashtu sikurse edhe ne, përmes pagëzimit kemi nisur ecjen e përngjasimit tonë ndaj Krishtit, profet, mret dhe meshtar.

Jezusi duke u quajtur profet, është Fjala e Atit, Ai përmes të cilit Ati i ka dhuruar vetveten botës. Të dëgjojmë Jezusin është njëlloj sikur të dëgjojmë Atin. Këtë hir Jezusi ua ka dhënë edhe nxënësve të vet, domethënë të gjithë atyre që Ai i ka thirrur për t'i dërguar më pas në botë në emrin e Tij, ashtu siç kemi reflektuar më sipër.

Martirët tanë e kanë marrë me shumë seriozitet dërgimin e tyre si misionarë dhe janë bërë apostuj të mesazhit të krishterë aty ku jetonin; meshtarët dhe ipeshkvijët duke mësuar, predikuar; laikët me angazhimin e tyre të përditshëm dhe me dëshminë e jetës. Në emër të Krishtit kanë shuar mosmarrveshje, janë bërë të afërm për të të vegjëlve, kanë jetuar një jetë besimi më të thellë, kanë denoncuar padrejtësitë dhe janë bërë nxitës të së mirës së përbashkët të Atdheut.

T'i kërkojmë Zotit, me ndërmjetësinë e të lumëve Martirë Vinçenc Prennushi me Shokë, hirin që t'i përngajmë Krishtit profet me fjalë dhe me shembullin e jetës, me guximin e shpalljes misionare në të gjitha rrethanat në të cilat mund të gjendemi duke jetuar apo duke vepruar si të krishterë të angazhuar.

MEDITIM NË HESHTJE

PËRGJIGJEMI

Psalmi 39,2-11

Solisti: Me shpresë të gjallë shpresova në Zotin
dhe ai u prir drejt meje,
e vështroi britmën time.
Ai më nxori nga gropa e mjerimit,
nga gropa plot baltë,
këmbët m'i qiti mbi shkëmb
dhe m'i bëri të fortë hapat.
Në gojë më vuri një këngë të re,
himnin e Zotit, Hyjit tonë.
Shumë do të shohin e do të druajnë
dhe do të shpresojnë në Zotin.
I lumi ai që shpresën e vet e vë në Zotin
që nuk i nderon krenarët e ata që i mbështeten gënjeshtres.
Shumë mrekulli bëre, o Zot, Hyji ynë,
të mrekullueshme janë qëllimet e tua me ne:
nuk gjendet një tjetër i ngjashëm me ty!
Nëse dua t'i shpall e t'i tregoj,
janë aq shumë, saqë s'mund t'i numëroj.
Fli e dhurata ti nuk do,
vetë ma zbulove vullnetin tënd:
fli shkumbimi e pendestare nuk kërkon,
atëherë thashë: "Ja, po vij unë.
Në Librin e Ligjit shkruan për mua:
Të kryej vullnetin tënd, Hyji im, dëshiroj,
Ligji yt është në thellësinë e zemrës sime".
Drejtesinë tënde e shpalla në kuvendin e dheut,
shih, nuk i mbaj të mbyllura buzët, o Zot, ti e di.
Nuk e fsheha drejtësinë tënde në zemrën time,
do ta kumtoj të vërtetën tënde dhe shpëtimin tënd,
kurrë s'e mohova mirësinë tënde
e të vërtetën tënde në kuvendin e dheut.

TË LUTEMI

O Martirë të lavdishëm dhe profetë të Zotit, shqiponja të patrembura që keni fiksuar shikimin tuaj drejt diellit të drejtësisë që është Krishti, me ndërmjetësinë tuaj na dhuroni hirin që të jemi të dëgjues të përvuajtur e të urtë të Fjalës së Ungjillit, si edhe guximin e nevojshëm për ta shpallur Krishtin, që ta njohin, ta duan dhe ta ndjekin të gjithë.

DITA E GJASHTË - T'I PËRNGJAJMË KRISHTIT MBRET

TË DËGJOJMË

Nga Ungjilli siaps Gjonit (19,16-22)

E morën, pra, Jezusin. Jezusi, duke e mbartur ai vetë kryqin e vet, doli në vendin që quhet "Kafka" hebraisht "Golgota". Atje e kryqëzuan, e bashkë me të, edhe dy të tjerë, njërin në një anë e tjetrin në anën tjetër, kurse Jezusin në mes.

Pilati e shkroi edhe mbishkrimin dhe e vuri në kryq. Ishte shkruar: "Jezus Nazareni, mbreti i judenjve." Këtë mbishkrim e lexuan shumë judenj, sepse vendi ku e kryqëzuan Jezusin ishte afër qytetit. Ishte e shkruar hebraisht, latinisht e greqisht. Atëherë kryepriiftërinjtë e judenjve i thanë Pilatit: "Mos shkruaj: 'Mbreti i judenjve', por se ai tha: 'Unë jam mbreti i judenjve,'" Pilati u përgjigj: "Çka shkrova, shkrova!"

TË REFLEKTOJMË

Froni mbretëror i Krishtit është kryqi. Është shumë i veçantë fakti se si prej kryqit Jezusi i paraqet botës hyjninë e vet; ndërkohë Marku ungjilltar na e tregon përmes centurionit i cili nje te Jezusi Birin e Hyjit, Gjoni ungjilltar shpall përmes fjalëve të vetë Jezusit: "Ku ta ngritni Birin e njeriut, atëherë do ta merrni vesh se Unë Jam dhe se prej vetvetes nuk bëj asgjë, por flas ashtu si më mëson Ati" (Gjn 8,28) e më pas e qartëson në formulimin në hebraisht, latinisht dhe greqisht që vendoset sipër kryqit, inicialet e së cilit paraqesin emrin e pashqiptueshëm të Hyjit.

Mbretëria e Jezusit ecën paralel me hyjninë e Tij, por ajo shfaqet në kryq: një mister i pakuptueshëm pasi ne jemi mësuar me faktin se mbretëria tregohet me pushtet. Po, është një pushtet, por që mund të ushtrohet vetëm kundrejt vetvetes, por asnjëherë si një zotërim ndaj të tjerëve, sepse pushteti i vërtetë është shërbimi. Kur udhëheqim veten tonë, duke e drejtuar mendjen dhe zemrën kah e mira, dhe kur u shërbejmë të tjerëve, atëherë mund të themi që po i përngajmë Krishtit Mbret.

Ashtu sikurse Martitët tanë tashmë të Lumë: ata e kanë jetuar pushtetin mbretëror duke jetuar me shpirtin e shërbimit në aktivitetet e tyre. Shumë prej tyre u është propozuar që të largoheshin dhe të shpëtonin jetën e tyre, por kanë dashur t'i qëndrojnë besnikë angazhimit të tyre për t'u qëndruar afër njerëzve që vetë Zoti jua kishte besuar. Kanë vendosur në rrezik jetën për të përmbushur mbarështimin e tyre.???

Nuk qenë të paktë as laikët të cilët me aktivitetet e tyre, shumë herë fshehurazi, mundën i ofruan një shërbim bashkësisë në mbrojtje të vlerave të krishtera dhe atyre atdhetare.

T'i kërkojmë Zotit, me ndërmjetësinë e të lumëve Martirë Vinçenc Prennushi me Shokë, hirin që t'i përngajmë Krishtit Mbret, i aftë për t'i orientuar zgjedhjet tona gjithmonë drejt së mirës, si edhe një shpirt të lirë shërbimi pas asnjë interes personal, por të hapur ndaj të mirës së bashkësisë dhe të shoqërisë në të cilën jetojmë.

MEDITIM NË HESHTJE

PËRGJIGJEMI

Nga libri i Esterës (4,17)

Solisti: *Zot, o Zot, mbret i gjithëpushtetshëm,
gjithçka është në dorën tënd,
dhe askush s'mund t'i qëndrojë përballë vullnetit tënd,
nëse ti vendos ta shpëtosh Izraelin!
Sepse ti je ai që e krijove qiellin e tokën:
të gjitha mrekullitë që i përfshin kupa qiellore.
Ti je Zotëruesi i të gjithave
dhe askush s'mund t'i qëndrojë përballë madhërisë sate!
Tani, o Zot mbret,
Hyji i Abrahamit, Hyji i Izakut e Hyji i Jakobit,
fale popullin tënd,
sepse armiqtë tanë kanë vendosur të na e tresin farën,
ta shuajnë trashëgimin tënd!
Mos e përbuz trashëgimin tënd,
që e shpërbleve për vete nga dheu i Egjiptit.
Dëgjoje lutjen time
e ki mëshirë për pjesën tënde:
ktheje vajin tonë në gëzim,
që të jetojmë e ta lavdërojmë Emrin tënd, o Zot,
dhe mos e mbyll gojën e atyre që të këndojnë lavde!"*
(...) Nuk janë kënaqur nga zemërimi i skllavërimit tonë,
Kanë ngritur duart mbi duart e idhujve të tyre,
duke u munduar të heqin lutjen prej gojës tënde,
duke u munduar që ta shfarosin trashëgimin tënd,
t'ju mbyllin gojën atyre që të lavdërojnë,
të shuajnë lavdinë e tempullit dhe altarit tënd,
t'ju hapë gojën kombeve që lëvdojnë idhuj të rrejshëm,
dhe që shpallin gjithmonë admirimin e tyre për një mbret prej mishi.
Mos e dorëzo o Zot skeptrin tënd hyjnive që nuk ekzistojë.
Që të mos qeshin me rënien tonë; (...)
O Hyj, që ke pushtet mbi gjithçka,
dëgjoje zërin e të dëshpëruarve

dhe na liro nga dora e keqbërësve;
më liro prej ankthit tim!"

TË LUTEMI

O Martirë të lavdishëm dhe lajmëtarë të gëzueshëm të Krishtit Mbret, emri i të cilit ka qenë në buzët tuaja në momentin e martirizimit, na dhuroni prej Zotit po atë bujari për një jetë të guximshme që të përmbushim angazhimet e pagëzimit dhe ta shpallim Krishtin si të vetmin Zot në situatat e ndryshme të kohës sonë.

DITA E SHTATË - T'I PËRNGJAJMË KRISHTIT MESHTAR

TË DËGJOJMË

Nga ungjilli sipas Gjonit (10,11-18)

Unë jam Bariu i mirë. Bariu i mirë e jep jetën e vet për delet. Rrogëtari - që s'është bari, të cilit nuk i përkasin delet - kur sheh se po vjen ujku lë delet e ikën - e ujku i rrëmben dhe i shpërndan: është rrogëtar dhe nuk shqetësohet për delet. Unë jam Bariu i mirë: i njoh të miat dhe ato më njohin mua. Sikurse Ati më njeh mua dhe unë e njoh Atin edhe jetën e jap për delet. Kam edhe të tjera dele, që nuk janë të kësaj vathe. Edhe ato më duhet t'i bashkoj dhe do ta dëgjojnë zërin tim, do të bëhet një grigjë e vetme e një Bari i vetëm. Prandaj edhe më do Ati, sepse e jap jetën time që ta marr përsëri. Askush nuk mund të ma marrë: por unë e jap prej vetes. Kam pushtet ta jap jetën e kam pushtet ta kthej prapë atë. Këtë urdhër e mora prej Atit tim".

TË REFLEKTOJMË

Nga lartësia e kryqit Jezusi ushtron jo vetëm pushtetin e vet si Mbret, por edhe shërbimin si meshtar duke i paraqitur njerëzimit Atin dhe duke afruar Hyjin tek njerëzimi. Ai është Hyji i vërtetë dhe njeri i vërtetë bëhet edhe meshari i parë dhe i vërtetë, i ngritur nga toka i tërheq të gjithë dhe i drejton kah Hyji.

Dhurimi i jetës paraqet shërbimin meshtarak të vetë Krishtit dhe të nxënësve të Tij. Bariu i mirë e dhuron jetën e vet që grigja të jetojë.

Shembulli i Krishtit si Bari i Mirë i ka nxitur Martirët tanë t'i përngjajnë Atij në jetë e në vdekje: barinj si Bariu i Mirë kanë dhënë jetën për jetën e popullit besuar atyre, të vetëdëshëm që do të përndiqeshin dhe të do të vriteshin vetëm sepse ishin ndjekës të Krishtit dhe besonin në Të. Ashtu sikurse Krishti, ata janë lutur për përndjekësit e tyre dhe i kanë falur me gjithë zemër, duke ua kthyer faqen tjetër me po atë butësi si Mësuesi i tyre.

Duke shikuar dhurimin e jetës së tyre, nuk mund të mos jemi mirënjohës, pasi pjesën më të madhe ët lirisë që sot gëzojmë e kemi fituar prej sakrificave të tyre, edhe pse me shenjat janë të dukshme shenjat e plagëve që historia ka lënë mbi lëkurën tonë, edhe ne ashtu sikurse ata falim dhe duam.

T'i kërkojmë Zotit, me ndërmjetësinë e të lumëve Martirë Vinçenc Prennushi me Shokë, hirin që t'i përngjajmë Krishtit meshtar përmes jetës sonë të kushtuar në prirje të shpëtimit të botës dhe të ardhjes së Mbretërisë së Krishtit.

MEDITIM NË HESHTJE

PËRNGJAJMË

Psalmi 79

Të gjithë: Dëgjo ti, o Bariu i Izraelit,
ti që i prin Jozefit si grigjës,
ti, që rri në fron mbi kerubinë, shkëlqej
para Efraimit, Beniaminit e Manseut:
zgoje pushtetin tënd dhe eja në ndihmë
për të na shpëtuar!
O Hyj, deh, na përtërij,
kthjelle fytyrën tënde e na shëlbo!

Solisti: O Zot, Hyji i ushtrive,
deri kur do të hidhërohesh
në lutjen e popullit tënd?

Të gjithë: Deri kur do të na ushqesh me bukë lotësh,
e do të na japësh të pimë ujë lotësh me shumicë?
Na bëre shkak grindjeje për fqinjët tanë
e armiqtë tanë po qeshen me ne.
O Hyj i ushtrive, deh, na përtërij,
kthjelle fytyrën tënde e na shëlbo!

Solisti: Vreshtin nga Egjipti e nxore

e, për ta mbjellë atë, paganët i dëbove.
Tokën ia përgatite,
lëshoi rrënjë dhe e mbushi tokën.
U mbuluan malet me hijen e tij,
me gema të hardhisë u mbushën cedrat e Hyjit,
pinjollët e tij arritën deri në det,
shermendet i hodhi deri në lumë.
Gardhin pse ia theve
që ta vjelë çdo kalimtar?
E dëmtoi derri i egër,
e kulloti çdo egërsirë.

Të gjithë: Kthehu, Hyji i ushtrive,
shikojë nga qielli e shihe,
eja, shihe këtë vreshtë
dili zot se ti vetë e mbolle:
djalin që për vete e rrite.
Ata që e dogjën dhe e prenë
le të sharrojnë prej kërcënimit të fytyrës sate.
Dora jote qoftë mbi njeriun e të djathtës sate,
mbi birin e njeriut që për vete e rrite.
Kurrë më nuk do të largohemi prej teje:
na përtërij e do ta thërrasim Emrin tënd.
O Zot, Hyji i ushtrive, deh ti, na përtërij,
kthjelle fytyrën tënde e na shpëto!

TË LUTEMI

O Martirë të lavdishëm që keni dhuruar në altarin e tokës shqiptare plot sakrifica, të cilat i pëlqejnë Hyjit, për të mirën e Kishës dhe të Atdheut, na dhuroni prej Zotit hirin e mirënjohjes. Kujtimi juaj qoftë një bekim dhe një nxitje për ne, që të vazhdojmë veprën tuaj ungjillzuese për të afruar tek Hyji shumë prej vëllezërve tanë.

DITA E TETË – TE KRISHTI PËRMES MARISË

TË DËGJOJMË

Nga Ungjilli sipas Gjonit (19,25-27)

Në këmbë, përbri kryqit të Jezusit, qëndronin nëna e tij, pastaj motra e nënës së tij, Maria e Klopait edhe Maria Magdalenë. Jezusi, kur pa nënën e vet dhe, pranë saj, nxënësin që donte, i tha nënës: “Grua, ja, yt bir!” Pastaj i tha nxënësit: “Ja, nëna jote!”. Prej asaj ore nxënësi e mori me vete.

TË REFLEKTOJMË

Sa rol të rëndësishëm ka pasur Maria në jetën e Jezusit! Jo vetëm si nënë, por edhe si nxënësjë e Tij e parë. Nëna e kryepërfittit, e cila ofron veten e vet për shpëtimin e botës, pasi që e ka pritur, ushqyer, rritur shoqëruar dhe ndjekur, tani te këmbët e kryqit, në një dhimbje të papërshkrueshme të përballuar me guxim, është e gatshme të pranojë edhe dërgimin e fundit misionar, që Biri i saj i jep “Ja, yt Bir!”. Një dërgim që e përmbush me besnikëri deri në fund të jetës së saj, duke mbajtur në zemër themelimin dhe zhvillimin e Kishës.

Të njëjtin dërgim, në personin e nxënësit, merr edhe Kisha: “Ja, nëna jote!”. Nuk mund të jemi nxënësit të Krishtit, nuk mund ta ndjekim Jezusin pa përmbushur këtë detyrë kaq të mrekullueshme që është pranimi i Marisë në jetën tonë. Maria është ajo grua e cila, ashtu sikurse ka bërë me Birin e saj, vazhdon të bëjë me secilin prej nesh; Na pret, na ushqen, na ndihmon të rritemi, na shoqëron dhe na ndjek. Nuk mund të jemi të krishterë pa Marinë!

Nuk ekziston një Martir, në listën e 38 të lumëve Martirë të Shqipërisë që nuk e ka nderuar Nënë e Jezusit, që nuk e ka dashur apo që nuk i ka nxitur të tjerët që ta duan, ta nderojnë dhe t’i luten asaj.

Lutja e Rruzares së shenjtë ka qenë për ta, ashtu sikurse për secilin katolik shqiptar të përndjekur, zinxhiri që i ka mbajtur të lidhur me fenë dhe ua ka lehtësuar dhimbjet e përndjekjes.

T’i kërkojmë Zotit, me ndërmjetësinë e të lumëve Martirë Vinçenc Prennushi me Shokë, një dashuri dhe nderim të veçantë për Marinë dhe ndaj Marisë, Mbretëreshës së Martirëve, zemra e të cilës është shporuar prej shpatës, hirin për të qenë nxënësit të Jezusit Birit të saj dhe Mësuesit e Zotit tonë.

MEDITIM NË HESHTJE

PËRGJIGJEMI

Isaia 62,1-5.11-12

Solisti: Për shkak të Sionit unë nuk do të hesht,
për shkak të Jerusalemit s' do t' i jap vetes pushim
derisa drejtësia e tij të dalë porsi drita,
e shpëtimi i tij të mos ndizet si llamba!
Të gjithë popujt do ta shohin drejtësinë tënde,
të gjithë mbretërit lavdinë tënde;
do të quhesh me një emër të ri,
që do ta caktojë goja e Zotit.
Do të jesh kurorë nderi në dorën e Zotit,
kezë mbretërie në shuplakë të Hyjit tënd.
Nuk do të quhesh më "E lëna",
toka jote më s' do të quhet "E shkretuar",
por do të quhesh "Kënaqësia ime"
e toka jote "E martuara",
sepse ti i pëlqeve Zotit
e toka jote do të jetë e martuar.
E njëmend, sikurse i riu që martohet me të fejuarën,
kështu me ty do të martohet ndërtuesi yt
sikurse dhëndri që i gëzohet nuses,
kështu do të gëzohet ty Hyji yt.

Të gjithë: Ja, çka Zoti bën të dëgjohet
deri në skajet e tokës:
"Thuajini bijës së Sionit:
Ja, po vjen shpëtimtari yt,
ja, me vete e ka shpërblimin
e dhurata e tij përpara tij.
Do t' i quajnë "Popull i shenjtë"
"Të shpërblyerit e Zotit",
kurse ti do të quhesh: "I kërkuari",
- Qytet i palëshuar!"

TË LUTEMI

O Martirë të lavdishëm që e keni jetuar praninë amënore të Marisë në jetën tuaj dhe te këmbët e kryqit, na ndihmoni edhe ne ta duam ashtu sikurse ju e keni dashur dhe ta bëjmë zemrën tonë të gatshme që ta pranojmë me bujari ftesën për të bërë gjithmonë atë çfarë Jezusi na thotë.

DITA E NËNTË – ME SHPIRTIN E KRISHTIT

TË DËGJOJMË

Nga Ungjilli sipas Gjonit (19,28-30)

Pastaj, Jezusi, i vetëdijshëm se u krye gjithçka, që të shkojë në vend fjala e Shkrimit të shenjtë, tha: "Kam etje!". Aty ishte një enë plot me uthull. Në majë të kallamit të hisopit vunë një sfungjer plot me uthull e ia afruan te goja. Jezusi, posa e kërkoi uthullën, tha: "Gjithçka u krye!". Uli kokën e dha shpirt.

TË REFLEKTOJMË

Zakonisht kur flasim për dhuratën e Shpirtit Shenjt që u është dhënë apostujve, i referohemi tregimit të ngjarjes së Rrëshajëve të shkruar prej nga Lukës te Vepra e apostujve, ndërsa për Gjonin Ungjilltar, zbritja e Shpirtit Shenjt, domethënë lindja e Kishës, ka ndodhur te këmbët e kryqit: Jezusi duke vdekur përhap Shpirtin dhe i jep fill Kishës.

Në këtë mënyrë realizohet premtimi i Jezusit, për të mos na lënë asnjëherë vetëm në ecjen tonë, por për të qenë i pranishëm në mesin tonë të gjitha ditët deri në fundin e botës. Shpirti kujton, ngushëllon, jep forcë e guxim, ndriçon, udhëheq, ngjall karizma dhe gjallëron Kishën në identitetin e saj si trup mistik i Krishtit, zgjeruar nga Ai në kohë dhe hapësirë.

Duke i përngjarë Krishtit, Martirët tanë kanë përjetuar veprimin e Shpirtit Shenjt në jetën e tyre; me pushtetin e tij i kanë dëshmuar botës Ngjalljen e Jezusit, e kanë shpallur të gjallë e të pranishëm para atyre që e mohanin dhe donin t' i bindinin edhe të tjerët ta mohanin. Nëse ata do të kishin heshtur apo do të ishin tërhequr, Krishti nuk do të ishte shpallur. Pra, kanë qenë fitimtarë të vërtetë; armiqtë e tyre i kanë munduar ashtu sikurse i ka ndoshtur vetë Jezusit, por historia u ka dhënë të drejtë atyre e tani së bashku me Kishën i nderojmë si të lumë, sepse kanë besuar.

T' i kërkojmë Zotit, me ndërmjetësinë e të lumëve Martirë Vinçenc Prennushi me Shokë një derdhje të ripërtërirë të Shpirtit Shenjt mbi secilin prej nesh, mbi Kishën mbarë, që akoma sot edhe pse ndoshta në mënyrë më të heshtur na

kërkohet gati e njëjta sfidë. Krishti Mbret, qoftë edhe një herë shpallja e të Ngjallurit, të gjallë e të pranishëm në mesin tonë çdo ditë, deri në fundin e botës.

MEDITIM NË HESHTJE

PËRGJIGJEMI

Isaia 61

Solisti: Shpirti i Zotit Hyj është mbi mua,
sepse Zoti më shuguroi,
më dërgoi t'u sjell të përvujturve lajme të gëzueshme,
t'i shëroj ata që kanë zemrën e plasur,
t'u shpall skllëvërve lirinë,
të burgosurve, çlirimin;
të shpall vitin e hirit të Zotit
dhe ditën e hakmarrjes së Hyjit tonë,
t'i ngushëlloj të gjithë ata që qajnë,
t'ua vë të mjerëve të Sionit
e t'ua jap kezën në vend të hirit,
vajin e gëzimit në vend të zisë,
këngën e lavdit në vend të zemrës së trishtuar.

Të gjithë: Do të quhen "Lisat e drejtësisë,
mbëltesë e Zotit për të dëftuar lavdinë."
Ata do t'i rindërtojnë rrënimet e vjetra,
do t'i ngrajnë rrënojat e moçme,
do t'i përtërijnë qytetet e lëna shkret,
të shkretuara brezni pas breznie.
Të huajt do të vijnë për t'ua kullotur grigjat,
bujq e vreshtarë tuaj do të jenë
njerëz nga kahmos të ardhur,
kurse ju do të quheni "Priftërinjtë e Zotit",
ju do t'ju emërtojnë Shërbëtorët e Hyjit tonë".
Do t'i gëzoni të mirat e popujve
e do të krenoheni me pasurinë e tyre.
Për turpin e tyre të dyfishtë e për poshtërim,
lavde do t'i këndojnë pjesës së vet;
këndeje në vendin e vet dy herë aq do të marrin
e do të kenë gëzim të përhershëm.
Sepse unë jam Zoti që e dua të drejtën,
që e urrej cubninë dhe paudhësinë,
do t'u jap shpërblimin e vërtetë,
me ta besëlidhje do të bëj të përhershme.
Fara e tyre e njohur do të jetë ndër popuj,
e ndër kombe pasardhësit e tyre.
Kush t'i shohë, do t'i çmojë,
sepse janë fara që e ka bekuar Zoti.

Solisti: Me gëzim të madh gëzohem në Zotin,
shpirti im galdon në Hyjin tim,
sepse më veshi me petkat e gëzimit,
ai më mbuloi me leshnik të drejtësisë,
porsi dhëndër të stolisur me kezë,
porsi nuse me argjendari e stolisur.
Po, porsi toka që bën të mbijë gjelbërimi,
porsi kopshti që bën të mbijë fara e tij,
kështu Zoti Hyj do të bëjë të mbijë drejtësia
edhe lavdi në sy të të gjithë popujve.

TË LUTEMI

O Martirë të lavdishëm, apostuj të Zotit, që së bashku me Marinë te këmbët e kryqit apo në çenakull keni marrë Shpirtin e forcës (qëndresës) i cili ju ka bërë dëshmitarë të guximshëm të Krishtit, na merrni prej Zotit po atë shpirt

force (qëndrese). Ai qoftë shoqëruesi dhe ngushëlluesi ynë në veprën e mrekullueshme të ardhjes së Mbretërisë së Krishtit të Ngjallur në botë.

PËRMBYLLJA E NËNTËDITËSHES

Ati Ynë...

Lutja për kanonizimin e të Lumëve Imzot Vinçenc Prennushi me Shokë Martirë.

O Trini e Shenjtë,
Atë e Bir e Shpirt Shenjt,
Ty të qofshin lavdi, ndera e bekimi,
që ia ke dhuruar Kishës së shenjtë
të lumët Vinçenc Prennushi me 37 Shokë Martirë
si model (dëshmi) besnikërie ndaj Krishtit
dhe dashurie të pakushtëzuar ndaj vëllezërve.
Të lutemi me përvujtëri:
ashtu si janë të lumë tashmë në Qiell,
denjohu tani t'i lavdërosh këtu në tokë
duke na dhënë hirin që aq shumë e dëshirojmë
dhe që, me ndërmjetësinë e tyre të përbashkët,
me besim të kërkojmë... (*këtu bëhet kërkesa*).
Besojmë në Ty, o Zot. Ardhtë mbretëria jote! Amen.

BEKIMI PËRFUNDIMTAR

Udhëheqësi:

Zoti qoftë me ju.

Të gjithë:

Dhe me shpirtin tend.

Udhëheqësi:

Shpëtoje popullin tënd, o Zot,
e bekoje trashëgimin tënd:
prijë e ngrijë deri në amshim!
Nëpër Krishti Zotin tonë.

Të gjithë:

Amen.

Udhëheqësi:

Dhe bekimi i Hyjit të gjithëpushtetshëm
Ati ✠ e Biri e Shpirti Shenjt.
Zbritë mbi ju dhe qëndroftë me ju përgjithmonë.

Të gjithë:

Amen.

NËNTËDITËSHJA E SHKURTËR

FILLIMI I NËNTËDITËSHES

Në emër të Atit, të Birit e të Shpirtit Shenjt

- Po i rrëfhem Hyjit të gjithëpushtetshëm... (*apo formula të tjera të Ritet të Meshës*)

- Besoj në një Hyj të vetëm, Atin e gjithëpushtetshëm...

Lutja

O Hyj i gjithëpushtetshëm dhe i amshuar,
që i ke mbushur me Shpirtin tënd të qëndresës
të lumët Vinçenc, ipeshkëv, me shokë, martirë,
për të dhënë dëshmi besnikërie ndaj Krishtit
dhe dashurie të pakushtëzuar ndaj vëllezërve,
bëj që ne, për ndërmjetësi të tyre,
të bashkëpunojmë për ardhjen e mbretërisë sate.
Nëpër Zotin tonë.

LUTJET PËR ÇDO DITË

1. O Martirë të lavdishëm të Shqipërisë së shekullit XX, që e keni bërë zemrën tuaj të ndjeshme ndaj thirrjes së Jezusit, juve ju besojmë ndërmjetësinë tuaj për familjet tona, si edhe për të gjitha familjet e krishtera, që të jenë një vend ku dëgjohet zëri i Krishtit i cili na thërret për ta ndjekur dhe imituar atë. Lavdi Atit...
2. O Martirë të lavdishëm, apostuj të vërtetë të Zotit në tokën shqiptare, që e keni dhuruar jetën tuaj dhe jeni treguar të gatshëm për ta ndjekur Jezusin në rrugën e brishtë të Kalvarit, na dhuroni hirin që të bëhemi edhe ne apostuj të guximshëm dhe të zbuojmë në Atë kuptimin e vërtetë të jetës sonë. Lavdi Atit...
3. O Martirë të lavdishëm, familjarë të Krishtit gjatë jetës suaj dhe shoqëruar të pritjes e të lutjes në Gjetsemanin e tokës shqiptare, na dhuroni hirin e veçantë që të jetojmë në bashkim të plotë me Krishtin, i cili është rruga, e vërteta dhe jeta, t'i përvetësojmë e t'i ruajmë mësimet e tij ungjillëzuese me qëllim që një ditë t'ia arrijmë njohjes së plotë të Atit tonë qiellor. Lavdi Atit...
4. O Martirë të lavdishëm, fara të frytshme të hardhisë së vërtetë që është Krishti, keni mbjellë në tokën shqiptare dashurinë e Atit, vreshtën hyjnore që ju ka nxitur për të dhënë shumë fryte, ju kërkojmë të ndërmjetësoni që edhe ne t'i përkasim Jezusit, Mësuesit dhe Zotit tonë e të jemi dëshmitarë të Tij në botë. Lavdi Atit...
5. O Martirë të lavdishëm dhe profetë të Zotit, shqiponja të patrembura që keni fiksuar shikimin tuaj drejt diellit të drejtësisë që është Krishti, me ndërmjetësinë tuaj na dhuroni hirin që të jemi të dëgjues të përvuajtur e të urtë të Fjalës së Ungjillit, si edhe guximin e nevojshëm për ta shpallur Krishtin, që ta njohin, ta duan dhe ta ndjekin të gjithë. Lavdi Atit...
6. O Martirë të lavdishëm dhe lajmëtarë të gëzueshëm të Krishtit Mbret, emri i të cilit ka qenë në buzët tuaja në momentin e martirizimit, na dhuroni prej Zotit po atë bujari për një jetë të guximshme që të përmbushim angazhimet e pagëzimit dhe ta shpallim Krishtin si të vetmin Zot në situatat e ndryshme të kohës sonë. Lavdi Atit...
7. O Martirë të lavdishëm që keni dhuruar në altarin e tokës shqiptare plot sakrifica, të cilat i pëlqejnë Hyjit, për të mirën e Kishës dhe të Atdheut, na dhuroni prej Zotit hirin e mirënjohjes. Kujtimi juaj qoftë një bekim dhe një nxitje për ne, që të vazhdojmë veprën tuaj ungjillëzuese për të afruar tek Hyji shumë prej vëllezërve tanë.
8. O Martirë të lavdishëm që e keni jetuar praninë amënore të Marisë në jetën tuaj dhe te këmbët e kryqit, na ndihmoni edhe ne ta duam ashtu sikurse ju e keni dashur dhe ta bëjmë zemrën tonë të gatshme që ta pranojmë me bujari ftesën për të bërë gjithmonë atë çfarë Jezusi na thotë. Lavdi Atit...
9. O Martirë të lavdishëm, apostuj të Zotit, që së bashku me Marinë te këmbët e kryqit apo në çenakull keni marrë Shpirtin e forcës (qëndresës) i cili ju ka bërë dëshmitarë të guximshëm të Krishtit, na merrni prej Zotit po atë

shpirt force (qëndrese). Ai qoftë shoqëruesi dhe ngushëlluesi ynë në veprën e mrekullueshme të ardhjes së Mbretërisë së Krishtit të Ngjallur në botë. Lavdi Atit...

PËRMBYLLJA E NËNTËDITËSHES

Ati Ynë...

**Lutja për kanonizimin e të Lumëve
Imzot Vinçenc Prennushi me Shokë Martirë.**

O Trini e Shenjtë,
Atë e Bir e Shpirt Shenjt,
Ty të qofshin lavdi, ndera e bekimi,
që ia ke dhuruar Kishës së shenjtë
të lumët Vinçenc Prennushi me 37 Shokë Martirë
si model besnikërie ndaj Krishtit
dhe dashurie të pakushtëzuar ndaj vëllezërve.
Të lutemi me përvujtëri:
ashtu si janë të lumë tashmë në Qiell,
denjohu tani t'i lavdërosh këtu në tokë
duke na dhënë hirin që aq shumë e dëshirojmë
dhe që, me ndërmjetësinë e tyre të përbashkët,
me besim të kërkojmë... *(këtu bëhet kërkesa)*.
Besojmë në Ty, o Zot. Ardhtë mbretëria jote! Amen.